कुर्वन्ति तावत् प्रथमं प्रियाणि यावन्न जानन्ति नरं प्रसक्तं।
ज्ञात्वा च तं मन्मथपाशबद्धं ग्रस्तामिषं मीनमिवोद्धरन्ति ॥२०८॥

किं च।

समुद्रवीचीचपलस्वभावाः सन्ध्याभ्ररेखैकमुहूर्तरागाः।
५ स्त्रियः कृतार्थाः पुरुषं निरर्थं निपीडितालक्तकवत् त्यजन्ति ॥२०९॥

सम्मोहयन्ति मदयन्ति विडम्बयन्ति निर्भर्त्सयन्ति रमयन्ति विषादयन्ति।
एताः प्रविश्य सदयं हृदयं नराणां किं नाम वामनयना न समाचरन्ति॥

अन्तर्विषमया क्षेता वहिश्चैव मनोरमाः
गुञ्जफलसमाकारा योषितः परिकीर्तिताः ॥२११॥

१० एवं तस्य परिव्राजकस्य चिन्तयतो सा निशा महता कृच्छ्रेणातिच क्राम। सापि दूतिका छिन्ननासिका स्वगृहं गत्वा चिन्तयामास। किमिदानीं कर्तव्यं। कथमेतन्महच्छिद्रं घटयितव्यं। अथ तस्या एवं चिन्तयन्त्या भर्ता राजकुले कार्यवशात् पर्युषितः। प्रत्युषे च स्वगृहमभ्युपेत्य द्वारदेशस्थितो ऽपि विविधपौरकृत्योत्सुकतया तामाह। भद्रे शीघ्रमा
१५ नीयतां क्षुरभाण्डं येन पौरकर्मकरणाय गच्छामि। सापि छिन्ननासिका गृहमध्यस्थितैव कार्यकरणापेक्षया क्षुरभाण्डात् क्षुरमेकं समाकृष्य तस्याभिमुखं प्रेषयामास। नापितो ऽप्युत्सुकतया तमेकं क्षुरमवलोक्य कोपाविष्टः सन् प्रतीपं प्राहैषीत्। एतस्मिन् व्यतिकरे सा दुष्टा ऊर्द्ध्वबाहू विधाय फूत्कर्तुमना गृहान्निश्चक्राम। अहो पापेनानेन मम
२० सदाचारवर्तिन्याः पश्यत नासिकाछेदो विहितः। तत्परित्रायतां तत्परित्रायतां। अत्रान्तरे राजपुरुषाः समभ्येत्य तं नापितं लगुडप्रहारैर्जर्जरीकृत्य दृढबन्धनैर्बद्ध्वा तया छिन्ननासिकया सह धर्माधिकरणस्थानं नीत्वा सभ्यानूचुः। शृण्वन्तु भवन्तः सभासदः। अनेन नापितेनापराधं विना स्त्रीरत्नमेतद्व्यङ्गितं। तदस्य यद्युज्यते तत् क्रियतां। इत्यभिहिते
२५ सभ्या ऊचुः। रे नापित किमर्थं त्वया भार्या व्यङ्गिता। किमनया